

Sallie Harmsen

'IK ZOEK HEEL VAAK HET
RANDJE OP: JE LEEFT MAAR
ÉÉN FUCKING KEER DUS
DOE WAT JE WILT DOEN'

Sallie Harmsen is overal: in het toneelstuk *The little foxes*, de tv-serie *Catch* en vanaf 23 mei in de misdaadserie *De jacht*. Herkent de actrice haar eigen quotes?

TEKST JILL WAAS
FOTOGRAFIE JANEY VAN IERLAND

IK DACHT ECHT: WAT IS ER MIS
MET JULLIE? WAT? HE? HOE KAN
DIT? (SALLIE)

"Ik heb dat gezegd toen ik op mijn negentiende een Gouden Kalf-nominatie voor *Het echte leven* kreeg." DAARNA GING JE NAAR DE TONEELSCHOOL. HEB JE NOOIT OVERWOGEN OM METEEN

DOOR TE PAKKEN MET JE CARRIÈRE?

"Nee, dat je één goede rol hebt neergezet, betekent niet per se dat je ook een goede actrice bent. Op de middelbare school wist ik niet zo goed wat ik moest kiezen: ga ik de toneelkant op, de kunstacademie doen of toch filosofie studeren? Toen heb ik die film gedaan en dat vond ik zo leuk dat ik dacht: Ik ga me gewoon aanmelden bij de toneelschool in Maastricht en kijken of ik word toegelaten."

JE ZEI HIEROVER: HET VOELDE ALSOF IK OP ZWEINSTEIN AANKWAM. OMDAT?

"Die school is een bijzonder, geïsoleerd kasteeltje met allemaal gekke, creatieve geesten bij elkaar; de leraren zijn ook echt personages op zich. Ik voelde me daar meteen thuis, zelf ben ik ook zo'n gekkie. Mijn tijd op de toneelschool heb ik als kneiterleuk ervaren, al was het ook heel heftig, want je wordt flink door de mangel gehaald."

HEB JE HET IDEE DAT ER NU GENOEG WERK IS?

“Jazeker, ik speel bij Het Nationale Toneel en doe daarnaast televisie en film. Wel denk ik dat de Nederlandse film meer potentie heeft dan er op dit moment uitkomt. Vaak wordt steeds weer hetzelfde format herhaald en dat vind ik niet interessant. Ik zou wel wat meer experiment willen zien, wat dat betreft kijk ik soms jaloers naar Vlaamse, Duitse of Franse producties. Ik zou ook meer de kans willen krijgen om te transformeren in een film; ze proberen in Nederland toch nog vaak te typecasten. Zo'n rol als van Charlize Theron in *Monster* lijkt me geweldig: een gemankeerd persoon spelen die slechte dingen doet, die toch te begrijpen zijn.”

JE HEBT EERDER GEZEGD DAT JE OOK WEL NAAR HOLLYWOOD WILT, UIT EEN SOORT AVONTUURSDRIFT.

“Dat klopt, het lijkt me te gek om daar een film te doen. Mensen denken altijd: Amerika, dat is Nicolas Cage met een pistool die een bank overvalt, maar er wordt ook supervette arthouse gemaakt. Er ligt daar een hele markt waar ik nog niks ben, dat geeft mij een enorme gretigheid en ontdekkingsdrift. Al ga ik niet langere tijd in LA zitten en dan maar hopen dat ik ontdekt word. In Nederland heb ik een hoop werk en ik denk dat ik net zo goed vanaf hier kan gaan snuffelen, een keertje een auditie doen en dan weer terugkomen.”

IK ZOEK GRAAG GRENZEN OP, OP ALLE VLAKKEN. (ANGELINA JOLIE)

“Dat klopt wel: ik zoek heel vaak het randje op. Je leeft maar één fucking keer en niet zo heel lang, dus je kunt maar beter gewoon de dingen doen die je wilt doen.”

ZOALS?

“Ik reis best veel en eigenlijk altijd alleen: ik heb drieënhalve maand door Zuid-Amerika getrokken, vijf weken door Californië, door Zweden, Kroatië. Ik hou heel erg van de natuur en kamperen in landschappen die je compleet van je stuk brengen. En het leukst zijn de figuren die je daarin tegenkomt. Zo was ik laatst aan het hiken in Yosemite in Californië en zat ik op een hoge berg bij een waterval te chillen toen ik ineens stemmen

‘IK BENADER EEN SEXSCÈNE HETZELFDE ALS IEDERE ANDERE, HET IS ALLEEN TECHNISCH GEZIEN WAT MEER GEHANNES’

hoorde. Ik keek omlaag en zag dat er een koord gespannen was van de ene bergpunt naar de andere en daar liep iemand overheen. ‘Yo, what the heck are you doing there?’ zei ik. En toen heb ik de hele dag een beetje met die gasten gehangen en ook weer andere *slackliners* ontmoet die me meenamen op een trip.”

WAAROM HEB JE DAT REIZEN ZO NODIG?

“Hier kun je een soort verdoofd raken door het comfort van ons land en de stad. Het is dan best lastig om te zien wat de hoofdzaken en bijzaken zijn. Af en toe moet ik mezelf gewoon even resetten, weg uit de bubbel waarin we zitten, en dan ga ik op reis. Na een paar dagen is de ruis van de stad weg, ben je gestript van alle bullshit en kan ik weer helder denken en voelen.”

HEB JE DE GRENZEN OP CRIMINEEL GEBIED WELEENS OPGEZOCHT, ZOALS IN JE TV-SERIE *CATCH*?

“Ik ben niet altijd de braafste geweest, maar zo ver ging het niet. Ik heb wel veel gespijbeld en hier en daar ook wel een jointje gerookt onder schooltijd, waar ik niet heel trots op ben. Maar ik was dan wel weer zo'n nerd die eerst met een vriendinnetje stoned werd en vervolgens naar het Stedelijk Museum ging om kunst te kijken. Of ik ging zitten schilderen in het tekenlokaal terwijl ik eigenlijk naar geschiedenis moest. Dat was dus wel stout, maar ook wel een beetje m'n eigen pad volgen.”

EN NU, GA JE OP EEN FEESTJE LOS MET DRANK EN DRUGS?

“Op dit moment staat mijn werk gewoon op nummer één en kan ik het

me niet permitteren om een heftige kater te hebben als ik moet draaien of repeteren. Ik heb weleens een nacht doorgehaald en ben toen toch naar de repetitie gegaan, maar daar werd ik zo ongelukkig van, dat ik dacht: Dit nooit meer. Als ik vrij ben, kan ik wel een goed feestje bouwen, maar niet op een criminele manier.”

IK BEN VEEL DONKERDER DAN IEDEREEN DENKT. (JENNIFER ANISTON)

“Ik weet het niet, ik heb niet zo'n duidelijk idee van hoe ik word gezien.”

JE SCHILDEERT EN WAT JE MAAKT IS BEST DONKER. WAAR KOMT DAT VANDAAN?

“Ik denk dat het te maken heeft met een intense manier van leven en de behoefte om het leven te voelen. Dat gaat gepaard met momenten van geluk, maar ook met donkere gevoelens. Beiden kanten zitten in mij, maar je hoeft dat niet altijd allemaal te delen met de buitenwereld. Dus stop ik dat in mijn werk, als een uitlaatklep. Als ik dat niet zou doen, zou ik helemaal gek worden. Schilderen heb ik altijd al gedaan, het is mijn grote passie naast het spelen, ik word er heel rustig van.”

BLIJF JE MET SPELEN NOOIT IN EEN ZWARE ROL HANGEN?

“Soms wel, ik heb Tasso gedaan met Het Nationale Toneel en dat personage is best zwaar op de hand, dat kruipt gewoon in je. Ik pak het altijd heel technisch aan, want ik vind dat je te allen tijde professioneel moet blijven en niet een beetje je eigen depressieve



Jurk Barbara
Langendijk.

gevoelens moet gaan *flaunten* door het repetitielokaal. Maar als je dieper in het personage gaat graven, ontdek je er toch niet aan dat je er een beetje door besmet wordt en het soms mee naar huis neemt.”

DE TONEELACADEMIE HEEFT MIJ VERANDERD IN EEN RELAXED, VRIJ MEISJE, ZEIJ EERDER. WAS JE DAT VOORHEEN NIET?

“Ik had een pittige pubertijd en was wel een beetje alternatief, had altijd een capuchon op en luisterde naar bands als Rage Against the Machine, Massive Attack en Portishead. Ik was een beetje bangig voor de wereld – alle ogen om me heen – en de verwachtingen die daarbij hoorden. Dat gevoel kan ik nog steeds wel eens hebben, dat ik denk: Waar is die grot waar ik in kan kruipen? Dan ga ik naar mijn huis en doe ik de deur dicht. Alleen heb ik nu wel veel meer het besef: zo lang is het leven niet, dus dan kan ik maar beter geen tijd besteden aan domme angsten. *I'm free*, dus ik ga er gewoon voor, probeer alles uit wat ik wil en durf leuke dingen te maken en op mijn bek te gaan.”

ALS IK EEN SEXSCENE IN EEN SCRIPT ZIE STAAN, RAAK IK AL GESTREST. (CARICE VAN HOUTEN)

“Dat heb ik niet gezegd. Als het goed en stijlvol in beeld wordt gebracht, heb ik geen moeite met sexscènes. Sex is een heel groot onderdeel van het leven, dus het zou onlogisch zijn om dit weg te laten uit films die over het leven gaan. In principe benader ik zo'n scène hetzelfde als elke andere, het is alleen technisch gezien wat meer gehannes.”

MENSEN DENKEN VAAK DAT HET HEEL OPWINDEND IS, OMDAT JE DAAR MET EEN KNAPPE TEGENSPELER LIGT.

“Nee, helaas, tot mijn grote spijt is dat niet het geval, daar is het veel te technisch voor. Er staat een heel lichtteam omheen en een cameraman en het is allesbehalve geil. Je doet het ook niet echt. Ik blijf toch een acteur, als ik een alcoholist speel, ga ik mezelf ook niet het leplazarus zuipen.”



'IK PROBEER ALLES UIT WAT IK WIL EN DURF LEUKJE DINGEN TE MAKEN EN OP MIJN BEK TE GAAN'

ER MAG BEST WAT MEER GEFLIRT EN GELOERD WORDEN. (SALLIE)

“Die is van mij! Ik vond dat zo leuk aan Zuid-Amerika: daar wordt echt enorm veel geflirt. Je wordt de hele tijd nagefloten en toegeroepen. Niet op een vieze, maar op een charmante en stijlvolle manier, waardoor je je als vrouw echt gevleid voelt. Dat zou hier in Nederland ook weleens wat meer mogen. De mannen zijn een beetje stijlloos, of ze zijn te bescheten om een vrouw het hof te maken.”

BEN JE ZELF OOK EEN FLIRT?

“Ja, een beetje geflirt hier en daar vind ik wel gezellig. Als ik iemand zie die ik leuk vind of iemand die er mooi uitziet, laat ik dat wel merken. Naar mannen toe, maar ook naar vrouwen, het is namelijk niet direct iets seksueels. We mogen best wat complimenteuzer zijn naar elkaar: *spread the good vibes*. Vroeger, toen ik nog midden in de stad woonde, zat er altijd een groepje Surinaamse jongens onder mijn huis en als ik dan naar buiten kwam, zeiden ze: 'Buurvrouw, wat ziet u er weer prachtig uit.' Of: 'Mooie dame, die broek staat je echt goed.' Dat was zo leuk. Als iemand het op een complimenteuzere manier doet, wordt het vanzelf een dialoog: 'Dankjewel', 'Oké, fijne dag', 'Ja, jij ook een fijne dag'. Ik hou daar wel van.”

OP DE RODE LOPER BLIJF IK ME EEN SOORT KUIKEN VOELEN. (SALLIE)

“Klopt! Het is nu minder, maar vroeger vond ik het allemaal erg intimiderend; dan dacht ik: Ik ben een soort gans hier. Nog steeds kan ik me weleens een aapje in de dierentuin voelen op die rode loper. Maar ik ga er nu gewoon staan, glimlach een beetje, maak een vieze grap en dan loop ik weer weg. Meestal heb ik meer zin in het feestje na de première, waar je



SALLIE IN 'T KORT

GEBOREN 2 mei 1989 in Amsterdam.
CARRIÈRE Sallie brak in 2008 door met haar rol in *Het echte leven*, waarvoor ze een Gouden Kalf-nominatie kreeg. Daarna was ze onder andere te zien in de films *De Heineken ontvoering*, *Kenau* en *Lucia de B.* en de tv-serie *De geheimen van Barslet*. Sallie is sinds 2013 verbonden aan Het Nationale Toneel en speelde onder meer in *Tasso*, *Vrijdag*, *Polleke* en tot en met 15 juni in *The little foxes*, een familiedrama over geld en geluk. Op tv is ze nu te zien in *Catch* op NPO3 en vanaf 23 mei in *De jacht* op SBS6. Verder gaat ze in de NTR KORT!-film *Copyrette* spelen.
PRIVÉ Sallie is momenteel single.

hetgene waar je trots op bent, kunt vieren met de mensen waarmee je het hebt gemaakt.”

MENSEN HEBBEN EEN GLAMOUREUS BEELD VAN EVENTS ALS DE GOUDEN KALVEREN, KLOPT DAT?

“Nou nee, iedereen wordt meestal gewoon heel dronken en op een gegeven moment doet iemand een paar gênante dansmoves, zo moet je je het een beetje voorstellen. Het is echt niet zo glamourous als iedereen denkt.”

HOE GA JIJ OM MET DE ROEM-KANT VAN JOUW VAK?

“Ik ben er helemaal niet mee bezig eigenlijk en ik word ook bijna nooit herkend. In *Kenau* had ik superlang donker haar, in *Lucia de B.* kort donkerbruin, in *De Heineken ontvoering* droeg ik een platinablond afro en in mijn nieuwe serie *De jacht* speel ik een forensisch rechercheur met een wit pak, een bril en een kap over mijn hoofd. Mensen herkennen me dus helemaal niet als ze me in het echt tegenkomen. Heel af en toe is er een caissière bij de Albert Heijn die zegt (zet een Amsterdams accent op): 'Hé, ken ik jou niet van televisie?' Dat vind ik dan wel schattig.”

JE ZEGT 'NEE' TEGEN KLUSSEN DIE NIETS MET ACTEREN TE MAKEN HEBBEN, TOCH?

“Ja, ik ben weleens gevraagd om mee te doen aan iets als *Expeditie Robinson*, maar ik wil gewoon mijn vak uitoefenen. Het lijkt me ook heel eng, ik wil helemaal niet dat mensen weten wie ik ben. Ik wil dat ze mijn rollen leren kennen, maar niet Sallie de persoon. Tegen glamour events zeg ik meestal 'nee' en ik ga ook niet ergens als tafeldame zitten, die behoefte heb ik niet. Anonimiteit is een belangrijke kwaliteit om als acteur te behouden, Nederland is zo'n klein land.” ■